

[Handelsministeren]

må vi se på, hvilke foranstaltninger der vil være nødvendige, og hvilke der vil være egnede til at sikre fortsat økonomisk stabilitet.

Jeg skal afsluttende igen takke de ordførere, der har udtrykt velvilje over for forslaget, og naturligvis understrege, at de mange spørgsmål, der er anmeldt, er jeg parat til at besvare under udvalgsarbejdet.

Melchior (CD):

Jeg vil gerne gratulere handelsministeren med denne sikkert ikke helt lette debut, og jeg vil sige ham tak for det svar, jeg fik, og som giver mig anledning til helt klart at præcisere, hvad det var, jeg mente med det manglende loft over lønninger. Vi er ikke jægere efter uliberale foranstaltninger, det er ikke det, det drejer sig om. Men handelsministeren sagde jo tydeligt nu, at rationaliseringsgevinster kunne man godt nyde i det halve år også. Ja vel, men det gælder da kun de store virksomheder. I små bedrifter inden for handel, håndværk, industri, landbrug osv. er der jo ikke tale om mulighed for nogen særlig rationalisering i løbet af lige dette halve år. Og da er det tidligere under virkning af tilsvarende love gået sådan, som det givetvis også må komme til at gå denne gang, at de ansatte har en pressionsmulighed over for deres arbejdsgivere, som for overhovedet at få deres arbejde udført og blive i stand til at opfylde deres indgåede kontrakter er nødt til at bøje sig og derved lider et betydeligt tab. Der er jo en halv million mennesker, der er beskæftiget som selvstændige i liberale erhverv, når vi tager det hele med, og dem skylder vi også et hensyn. Derfor er det, der foregår her, for et erhvervsvenligt parti og for det erhvervsvenlige klima, som vi er opmærksomme på at denne regering ved er nødvendigt for at arbejde sig ud af vanskelighederne, en meget tung belastning. Det er ikke bare en hindring for at opnå noget, men det er en direkte ny byrde, og der findes jo beregninger fra tidligere lejligheder af, hvor stor den i virkeligheden kan være, ikke for bare en enkelt virksomhed, men for de mange enkelte virksomheder. Det er dette, vor skepsis gælder, og det tror jeg handelsministeren uden nogen form for skizofreni udmærket vil kunne sætte sig ind i.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg skal beklage over for handelsministeren, at jeg trækker en speciel valgkreds ind i debatten; jeg burde måske nok have sagt alle landets valgkredse. Det, jeg ville gøre opmærksom på, var, at man ude i det praktiske liv opfatter disse forhold helt, helt, helt anderledes, end vi opfatter dem, når vi ligesom prøver at sætte os ind i tankegangen hos de mennesker, der har skrevet teksten til dette lovforslag.

Jeg skal gerne tage del i udvalgsarbejdet, og vi lader naturligvis det private ligge. Jeg synes, at selv om jeg har læst de mange sider, der ligger fra tidligere udvalgsarbejde, og selv om jeg har læst spørgsmål og svar fra det tidligere udvalgsarbejde, er der stadig væk en masse, masse områder, hvor jeg ikke kan begribe, hvordan det skal fungere. Der er hele landbrugssektoren. En mælkeproducent producerer mælk, hvoraf noget går ind på et mejeri og noget går til eksport via smør, ost osv. Hvordan skal man skulle disse ting? Jeg glæder mig til, nu da vi har en handelsminister med kendskab til disse områder, at få alle disse ting afklaret under udvalgsarbejdet.

Alfred Hansen (DR):

Under henvisning til ministerens svar til mig vedrørende udløbet af denne lov omkring 1. marts 1979 må jeg konstatere, at erhvervslivets muligheder for at disponere, for at afslutte handler, for at træffe aftaler om leverancer og om køb af varer er meget usikre.

Erhvervslivets vilkår var i forvejen meget usikre. Med en vedtagelse af dette lovforslag bliver det endnu mere uklart, hvad erhvervslivet har at disponere ud fra. Vi har i øjeblikket en situation, hvor staten indbetaler til ATP-fonden en del af erhvervslivets lønomkostninger i form af de dyrtidsportioner, som forfalder ud over 2 på årsbasis. Erhvervslivet ved intet om, hvorvidt regeringen agter at fremsætte lovforslag om, at staten fortsætter med at indbetale en del af dyrtidsportionerne, eller den eventuelt overlader til erhvervslivet selv at betale alle dyrtidsportionerne. En meget alvorlig og usikker situation for erhvervslivet at disponere ud fra. De kender ikke dyrtidsportionernes fremtid, de kender ikke vilkårene efter 1. marts med hensyn til, om regeringen kunne tænke sig at foreslå